

Գ. Շ ԿԻՆԻԱԿԱՐ՝ :

Ուրիշ Երկուքին իրիկուան ժամը ու թին յանկարծ ահաւոր ձայն մը լըսուեցաւ՝ ինչպէս թէ չորս թնդանօթ մէկէն նետուէին. թնդումէն ետքն ալ սուլելու պէս ձայն մը ելաւ, ինչպէս հրացանի գնտակը օդին մէջէն անցնելու ատեն կը հանէ : Եւ միջոցին գեղացի մը որ արտէն կը դառնար՝ տեսաւ որ իրմէ քիչ մը հեռուն երկնքէն բան մը ինկաւ դաշտի մէջ, ու ամպի պէս փռի մըն ալ մէկտեղ տեսնուեցաւ. մօտեցաւ ան տեղին, տեսաւ որ գետինը փոս եղած է մէկ մեծրի չափ խորութեամբ, և փոսին մէջ գտաւ երկնքէն ընկած շանթաքար մը, որուն ծանրութիւնը կը հաւնէր 7 քիլոկրամ. դրսի մակերևոյթը սովորական շանթաքարերուն պէս սև ու խորտուբորտ էր, և մէջը կապարի գոյն, տեղ տեղ ալ երկաթի փայլունութիւն ունէր :

ԲՆԱԿԱՆ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ

Դ ԿԻՆ :

Երկուքին մէջ ամենէն աւելի մարդուս ընտանին ու հաւատարիմը շունն է. և թէպէտ քառսունէն աւելի տեսակ ունենալուն՝ ամենուն ձենն ու մեծութիւնն ալ իրարմէ տարբեր են, բայց ընդհանրապէս բնաւորութիւննին նոյն է : Շ ան սովորական կերակուրը միս է. և ստամոքսը այնչափ տաք է՝ որ ոսկոր ալ կը մարսէ : Տարին երկու անգամ կը ցընկնի՝ ինչուան տասուիրեք լակոտ : Որչափ ալ վազէ, տաքնայ ու փրփրի, ամենեւին չբրտնիր, հապա միայն լեզուն դուրս կը ձգէ որ զովանայ : Թեթև

հիւանդութի ունեցած ատենը կ'երթայ շանխաղող ըսուած բոյսը կ'ուտէ որ սիրտը ետ դայ, անով կ'առողջանայ : Շ ունը կրնայ այնչափ կրթութութիւն աւնել, որ մէկ քանի ծառայութիւններ ալ սորվելով հաւատարմութիւն իր պարտքը կը կատարէ : Եւ կենդանւոյս բուն գեղեցիկ կատարելութիւնը իր տիրոջը վրայ ունեցած սէրը, հաւատարմութիւնը, արթնութիւնը, ճարտարութիւնն ու խելացութիւնն է : Եւ որ համար հոս մէկ քանի ստոյգ ու զուարճալի դիպուածներ դնենք՝ որ աս կատարելութիւնները աղէկ իմացուին :

Հովուին մէկը օր մը իր շունը ու իրեք տարեկան տղան մէկտեղ դաշտը տարեր է եղեր. ինքը դիմացի լեռան վրայ ելել ուզելով՝ կը տեսնէ որ տղան չկրնար քալել, կը թողու անիկայ հոն դաշտին մէջ, ու կ'ապրսպրէ որ տեղէն չարժի : Հովուը ուզած տեղը կը հասնի չհասնիր, մէյմնալ յանկարծակի օդը կը պղտորի, լեռը մշուշ կը պատէ, ցորեկը գիշեր կը դառնայ : Եւ ինչպէս շուն մը լեռնէն վար կ'իջնայ դէպ 'ի իր տղուն կեցած տեղը. բայց մութը սաստիկ ըլլալուն՝ ճամբան կը կորսնցընէ. վերջապէս յոյսը կտրած՝ լալով ողբալով այրի մը մէջ կը մտնէ, ու ան գիշերը հոն կ'անցընէ : Եւ տուն կանուխ կ'ելլէ անկէ կը վազէ դաշտը, տղան չկայ. ուրիշ գեղացիներու հետ ալ կը փնտռէ՝ չգտնէր, կը դառնայ իր տունը : Հոն իմանայ որ առջի օրը շունը եկեր՝ կրտոր մը հաց առեր փախեր է : Եւ լեռնորէն կը փնտռէ տղան օրերով և ամէն իրիկուն տուն դարձած ատենը կը լսէ թէ շունը եկեր հացին կտորը առեր փախեր է : () ր մըն ալ հովուը տունը կը սպասէ, և շունը եկածին պէս՝ անոր ետեւէն կ'իջնայ որ իմանայ թէ ո՛ր կը տանի հացին կտորը : Շ ունը հացը բերանը կ'առնէ, կը վազէ կ'երթայ բարձր ժայռերէն շիփ շիտակ վար կ'իջնայ, կը մտնէ այրի մը մէջ, մարդն ալ ետեւէն : Եւ միայն ալ